

Seek Me and Live: Hasidism and the Spiritual Journey

Ariel Evan Mayse
amayse@stanford.edu

Week 1: Sacred Beginnings

Exodus 33:11

וַדַּבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה פְּנִים אֶל־פְּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל־הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֵׁעַ בְּרוּנוֹ וְגַם לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל:

The LORD would speak to Moses face to face, as one man speaks to another. And he would then return to the camp; but his attendant, Joshua son of Nun, a youth, would not stir out of the Tent.

Exodus 33:22-23

וְהָיָה בְּעֵבֶר כַּבְּדֵי וְשָׁמַתִּיד בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשָׁכַתִּי כַּפִּי עָלֶיךָ עַד־עֲבָרִי:

and, as My Presence passes by, I will put you in a cleft of the rock and shield you with My hand until I have passed by.

וְהִסַּרְתִּי אֶת־כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֹרַי וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ:

Then I will take My hand away and you will see My back; but My face must not be seen.”

Psalms 27:4, 8

אַחַת | שְׁאַלְתִּי מֵאֵת־ה' אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבִתִּי בְּבֵית־ה' כְּלִימֵי חַיִּי לַחַיּוֹת בְּנִעְסֶהּ וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ:

One thing I ask of the LORD, only that do I seek: to live in the house of the LORD all the days of my life, to gaze upon the beauty of the LORD, to frequent His temple.

לָךְ | אָמַר לְבִי בְקִשׁוֹ פָּנֵי אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ:

In Your behalf my heart says: “Seek My face!” O LORD, I seek Your face.

Song of Songs 3:1-4

עַל־מִשְׁכְּבִי בַלַּיְלוֹת בִּקְשָׁתִי אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי בְקִשְׁתִּיו וְלֹא מָצָאתִיו:

Upon my couch at night I sought the one I love— I sought, but found him not.

אֶקוּמָה וְאֶסּוּבְבָה בְּעִיר בְּשׁוּקִים וּבִרְחֻבוֹת אֲבַקֵּשָׁה אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי בְקִשְׁתִּיו וְלֹא מָצָאתִיו:

“I must rise and roam the town, Through the streets and through the squares; I must seek the one I love.” I sought but found him not.

מִצְאוּנִי הַשְּׂמָרִים הַסֹּבְבִים בְּעִיר אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי רְאִיתֶם:

I met the watchmen Who patrol the town. “Have you seen the one I love?”

כִּמְעַט שְׁעַבְרַתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי אַחֲזִיתִיו וְלֹא אֶרְפָּנוּ עַד־שֶׁהִבִּיאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֲדָר הוֹרְתִי:

Scarcely had I passed them When I found the one I love. I held him fast, I would not let him go Till I brought him to my mother’s house, To the chamber of her who conceived me

Rabbi Yehudah opened: “Her husband is known in the gates when he sits among the elders of the land’ (Prov 31:23). Come and see: The Blessed Holy One has ascended in glory. He is hidden, concealed, far beyond. There is no one in the world, nor has there ever been, who can understand His wisdom or withstand Him. He is hidden, concealed, transcendent, beyond, beyond.

The beings up above and the creatures down below—none of them can comprehend. All they can say is: ‘Blessed be the Presence of Y-H-V-H in His place’ (Ez 13:12). The ones below proclaim that He is above: ‘His Presence is above the heavens’ (Ps 113:4); the ones above proclaim that He is below: ‘Your Presence is over all the earth’ (Ps 57:12).

Finally all of them, above and below, declare: ‘Blessed be the Presence of Y-H-V-H wherever He is!’ For He is unknowable. No one has ever been able to identify Him. How, then, can you say: ‘Her husband is known in the gates’?

Her husband is the Blessed Holy One! Indeed, He is known in the gates. He is known and grasped to the degree that one opens the gates of imagination! The capacity to connect with the spirit of wisdom, to imagine in one’s heart-mind—this is how God becomes known. Therefore ‘Her husband is known in the gates,’ through the gates of imagination. But that He be known as He really is? No one has ever been able to attain such knowledge of Him.”

Rabbi Shim’on said: “Her husband is known in the gates.’ Who are these gates? The ones addressed in the Psalm: ‘O gates, lift up your heads! Be lifted up, openings of eternity, so the King of Glory may come!’ (Ps 24:7). Through these gates, these spheres on high, the Blessed Holy One becomes known. Were it not so, no one could commune with Him. Come and see: *Neshamah* of a human being is unknowable except through limbs of the body, subordinates of *neshamah* who carry out what she designs. Thus she is known and unknown. The Blessed Holy One too is known and unknown. For He is *Neshamah* of *neshamah*, Spirit of spirit, completely hidden away; but through these gates, opening for *neshamah*, the Blessed Holy One becomes known.

רבי יהודה פתח, (משלי לא כג) נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ, תא חזי קב"ה אסתלק ביקריה, דאיהו גניז וסתים בעלויא סגיא, לאו איתי בעלמא, ולא הוה מן יומא דאתברי עלמא, דיכיל לקיימא על חכמתא דיליה, ולא יכיל לקיימא ביה.

בגין דאיהו גניז וסתים, ואסתלק לעילא לעילא וכלהו עלאי ותתאי לא יכלין לאתדבקא, עד דכלהו אמרין (יחזקאל ג יב) ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, תתאי אמרי דאיהו לעילא, דכתיב (תהלים קיג ד) על השמים כבודו, עלאי אמרי דאיהו לתתא, דכתיב (שם נז יב) על כל הארץ כבודך, עד דכלהו עלאי ותתאי אמרי, ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, בגין דלא אתיידע, ולא הוה מאן דיכיל לקיימא ביה, ואת אמרת נודע בשערים בעלה.

אלא ודאי נודע בשערים בעלה דא קב"ה, דאיהו אתידע ואתדבק לפום מה דמשער בלביה, כל חד כמה דיכיל לאדבקא ברוחא דחכמתא, ולפום מה דמשער בלביה הכי אתידע בלביה, ובגין כך נודע בשערים, באינון שערים, אבל דאתידע כדקא יאות, לא הוה מאן דיכיל לאדבקא ולמנדע ליה.

בי שמעון אמר, נודע בשערים בעלה, מאן שערים כמה דאת אמר (תהלים כד ז) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם, ובגין אלין שערים דאינון דרגין עלאין בגינייהו אתידע קב"ה ואי לא, לא יכלין לאתדבקא ביה, תא חזי דהא נשמתא דבר נש לאו איהו (נ"א לא אית) מאן דיכיל למנדע לה, אלא בגין אלין שייפין דגופא, ואינון דרגין דעבדין אומנותא דנשמתא, בגין כך אתידע ולא אתידע, כך קב"ה אתידע ולא אתידע, בגין דאיהו נשמתא לנשמתא רוחא לרוחא, גניז וטמיר מכלא, אבל באינון שערים דאינון פתחין לנשמתא אתידע קב"ה. תא חזי אית פתחא לפתחא ודרגא לדרגא, ומנייהו ידיע יקרא דקב"ה,

... Perhaps Rabbi Yehuda believes that their quest spurs onward the movement of all the heavenly arrays, cycling around and around. This is not accounted as foolishness for them, because if the only goal of their rotation was to succeed, after the first or the second failed attempt they would believe that their quest will always be in vain. Yet those who truly yearn never stop seeking, even if they do not succeed. This is like the desire of the lover for her Beloved, as it says, "I will arise and circle about, in the town, in the markets and the streets. I shall seek the One whom my soul loves; I have searched and not found" (Song, 3:2).

Notice that the verse speaks in future tense, "I shall arise and circle about ... I shall seek" --this means that she will not hold back from the seeking Him, for the journey itself is her life. Such is the longing of the supernal beings and their eternal search; it sustains them and is their very existence. Even if they cannot succeed in apprehending Him, through their quest itself [to gaze upon] the face of the Master they offer praise, greatness and glory to the One for whom they searching. He is [the source of] their existence, and that of all the created beings below.

In explaining this matter, the following question might be raised: If one who seeks God cannot comprehend even His place, how then could Solomon, who was the greatest seeker and the wisest of all, write "Her husband is known throughout the gates" about the Woman of Valor, who alludes to the upper Assembly of Israel?

Rather, surely "Her Husband is known throughout the gates (*she'arim*)!" This refers to the Holy Blessed One -- you may know and become connected to God according to the extent that you imagine (*mesba'er*) the Divine within your heart. Although achieving [the quest and knowledge of God] is, by its nature, impossible for you, the Divine can indeed be comprehended by His creations, each according to their understanding and the gates of their imagination.

ואולי כי סברת רבי יהודה בזה, שבקשתם זאת חייבה תנועת כל צבא השמים סביב סביב לבקש⁶⁴. ולא לסכלו' תחשב להם - כסברת מי שאמר שאם היתה הכוונה בסבוב להשיג, הנה בפעם הראשונה והשנית שלא השיגו, לסכלות תחשב להם הסבוב תמיד - כי כל משתוקק לא ינוח מלבקש, גם כי לא ימצא. ותשוקת הרע"ה אל הדו"ה, שנא': "אקומה נא ואסובבה בעי"ר בשווקים וברחובו"ת אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו".

והבן, שהכתוב ידבר בלשון עתיד: "אקומה אסובבה אבקשה", שירמוז שהי"א⁶⁵ אומרת שאע"פ שבקשתיו ולא מצאתיו עוד, אבקשנו עוד, כי לא תנוח בקשתם ממנו לעולם - כי הוא חייה. וכן תשוק' העליונים ובקשתם תמיד, הוא מזונם וקיומם. ואם⁶⁶ אינם משיגים, עכ"ז הם מרויחים שבח וגדולה וכבוד בבקשתם את פני האדון אשר הם מבקשים, כי הוא קיומם וקיום כל נבראי מטה.

ולבאר זה הענין היטב, יקשה ויאמר: וא"כ איפה שאין בכח כל מבקשי יי' להשיג אפילו מקומו, היאך יכתוב שלמה שהוא היה המבקש והחוקר הגדול והחכם מכל האדם, נודע בשערים בעלה של אשת חיל - הרמוזה בכנס"ת ישראל העליונה!?

אלא ודאי, 'נודע בשערים' - דאיהו אתידע ואתדבק לפום מה דמשער כל חד - יאמר: כי ההשגה בו נמנעת מצד עצמה, אמנם הוא נישג לברואיו לכל אחד כפי השכלתו והשערותו בו, כי בו יסתפק ומה לעשות. וז"א⁶⁷: 'נודע בשערים' - באינן שערים - כלומר: באותם ההשערות. אבל דיתידע בדקא יאות, לא הוה מאן דיביל לאדבקא ולמנדע ליה.

Maimonides, *Guide of the Perplexed* 3:51 (trans. Shlomo Pines)

<p>I shall begin the discourse in this chapter with a parable that I shall compose for you.</p> <p>I say then: The rule is in his palace, and all this subjects are partly within the city and partly outside the city.</p> <p>Of those who are within the city, some have turned their backs upon the ruler's habitation, their faces being turned another way.</p> <p>Others seek to reach the ruler's habitation, turn toward it, and desire to enter it and stand before him, but up to know they have not yet seen the wall of the habitation.</p> <p>Some of those who seek to reach it have come up to the habitation and walk around it searching for its gate.</p> <p>Some of them have entered the gate and walk about in the antechambers.</p> <p>Some of them have entered the inner court of the habitations and have come to be with the king, in one and the same place with him, namely, in the ruler's habitation. But their having come into the inner part of the habitation does not mean that they see the ruler or speak to him.</p> <p>For after their coming into the inner part of the habitation, it is indispensable that they should make another effort; then they will be in the presence of the ruler, see him from afar or from nearby, or hear the ruler's speech or speak to him.</p>	<p>ואני פותח הדברים בזה הפרק במשל שאשאהו לך.</p> <p>ואומר כי המלך הוא בהיכלו ואנשיו כולם - קצתם אנשי המדינה וקצתם חוץ למדינה.</p> <p>ואלו אשר במדינה - מהם מי שאחוריו אל בית המלך ומגמת פניו בדרך אחרת.</p> <p>ומהם מי שרוצה ללכת אל בית המלך ומגמתו אליו ומבקש לבקר בהיכלו ולעמוד לפניו אלא שעד היום לא ראה פני חומת הבית כלל.</p> <p>ומן הרוצים לבוא אל הבית - מהם שהגיע אליו והוא מתהלך סביבו מבקש למצוא השער.</p> <p>ומהם מי שנכנס בשער והוא הולך בפרוזדור.</p> <p>ומהם מי שהגיע עד שנכנס אל תוך הבית והוא עם המלך במקום אחד שהוא בית המלך.</p> <p>ולא בהגיעו אל תוך הבית יראה המלך או ידבר עמו.</p> <p>אבל אחר הגיעו אל תוך הבית אי אפשר לו מבלתי שישתדל השתדלות אחרת ואז יעמוד לפני המלך ויראהו מרחוק או מקרוב או ישמע דבר המלך או ידבר עמו.</p>
---	--

Ben Porat Yosef (*Keter Shem Tov*)

<p>"If only they would forsake Me and keep my Torah" (<i>Eikbah Rabbah, petihta</i> no. 2. See Jer. 16:11). ... The ultimate aim of knowledge is unknowing (<i>takhlit ha-yedia'h de-lo neda</i>).</p> <p>However, there are two kinds of unknowing. One is immediate, [exemplified in] one who does not begin to seek out and to know because such knowing is impossible.</p> <p>The second [category] is one who searches out and seeks (<i>boker ve-dores</i>) until he knows that it is impossible to know.</p>	<p>שמעתי בשם מורי פירש המדרש הלואי אותי עזבו ותורתי שמרו...</p> <p>כי הידיעה שלא נדע. אמנם יש ב' סוגי שלא נדע:</p> <p>א' מיד שאינו נכנס לחקור ולידע, מאחר דאי אפשר לידע.</p> <p>ב' שחוקר ודורש עד שידע שאי אפשר לידע.</p>
---	---

The difference between them, to what may it be compared? To two individuals who want to know the king. One enters all the king's rooms and takes pleasure in the treasures and palaces of the king, [although] he still cannot know the king. The second says, "since it impossible to know the king, I will not enter into the king's chambers at all." He immediately arrives at his unknowing.

With this, the two different types [of unknowing] may be understood. "Forsake Me"—[abandon the goal of] knowing, which is impossible—but nevertheless "if only they would forsake me" from the search and [imperfect] knowledge, after they "keep my Torah".

וההפרש בין זה לזה ב' רוצין לידע המלך :

הא' נכנס בכל חדרי המלך ונהנה מאוצרי והיכלי המלך, ואחר כך לא יוכל לידע המלך.

והשני אמר מאחר שאי אפשר לידע המלך לא נכנס כלל לחדרי המלך ולא נדע מיד.

ובזה יובן, ודאי בב' סוגי הנ"ל אותי עזבו מלידע, שאי אפשר, מכל מקום הלואי אותי עזבו מתוך החקירה יהידיעה אחר שתורתני שמרו, דברי פי חכם חן.